

நெய்தல் திணை சார்ந்த மீனவர்களின் வாழ்வில் காணப்படும் ஆமைகளும் அதன் பயன்பாடுகளும்

க. இராமபாண்டி அ. *

அ தமிழ்த்துறை, மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரி, நாகம்பட்டி- 627012, தமிழ்நாடு, இந்தியா

Turtles and their uses in the Lives of Fishermen Belonging to 'Neithal Thina'

K. Ramapandi a,*

^a Department of Tamil, Manonmaniam Sundaranar University College, Nagampatti-627012, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
mathupandi99@gmail.com

Received: 10-10-2021
Revised: 13-04-2022
Accepted: 01-05-2022
Published: 15-07-2022

ABSTRACT

As ancient literature describes the internal life of the people belonging to five types of land, records of plants like flora, vines, reptiles, amphibians, and birds are documented. Turtles are a type of reptile like snakes, lizards, and crocodiles. These include ideas on how turtles breed, turtles used as food, various methods of turtle medicine in ancient literature, and Siddha hymns are registered. Tamil scholars and zoologists have mentioned the names of these turtles through the literature records about these turtles and comments about the turtles (there are no characteristics like the name of the turtle, its color, and shape) found in Sangam literature songs. Based on the names mentioned by the author in the field study (Pampan area) and the data found in the supporting documents, the turtles found in the lives of fishermen belonging to 'Neithal Thina' have been investigated.

Keywords: Turtles, Pamban, Fishermen, Sangam Literature

முன்னுரை

கடல் ஆமைகளையும் நில ஆமைகளையும் காக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை மக்கள் உணரவேண்டும் என்பதற்காக ஆண்டு தோறும் 'மே 23-ஆம் தேதி உலக ஆமைகள் தினம்' கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது. ஆமைகள் இப்போது பல்வேறு ஆபத்துகளைச் சந்திக்கின்றன. இந்தியாவிலிருந்து ஆமைகளைக் கிழக்கு ஆசிய நாடுகளுக்கும் தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளுக்கும் கடத்துகின்றனர். ஆமைகளின் கறிசுவையாக இருப்பதால் அங்கு நல்ல விலைக்கு விற்கப்படுகிறது. மேற்கு வங்கம், ஒடிசா, ஆந்திரப் பிரதேசம், தமிழ்நாடு ஆகிய மாநிலங்களில் வங்கக் கடலோரப் பகுதிகளில் 'ஆலிவ் ரிட்லி' ஆமைகள் அதிகளவில் இனப்பெருக்கம் செய்கின்றன. இங்கு ஆமைகள் இனப்பெருக்கம் செய்யும் முறைகள், அவற்றின் தோல், ஓடு, கறி, இரத்தம், முட்டை போன்றவை நோய்களுக்கு மருந்தாகப் பயன்படும் முறைகள் ஆகியவை குறித்து ஆராயப்பட்டுள்ளன.

ஆமைகள்

நிலவுலகில் வாழும் பல்வேறு உயிரினங்களில் விலங்கினங்களும் ஒன்றாகும். இந்த விலங்கினங்களில் ஊர்வன, நடப்பன, பறப்பன ஆகிய வகைகள் உள்ளன. இவைகளில்

முதுகெலும்புள்ளவை, முதுகெலும்பற்றவை என இரண்டு வகைகள் காணப்படுகின்றன. முதுகெலும்புள்ளவற்றில் பாம்பு, பல்லி, முதலை, ஆமை போன்றவை ஊர்வன (Reptiles) வகையைச் சேர்ந்ததாகும். இவற்றுள் ஆமை மிகச் சிறப்பினதாகும். “பொதுவாக நீரில் வாழ்கின்ற (Sea turtles) ஆமைகளை டர்டில்ஸ் (turtles) என்றும், நிலத்தில் வாழ்கின்ற (land turtles) ஆமைகளைப் பொதுவாக டார்டாய்ஸ் (tortoise) என்றும் கூறுவர், இவற்றை எளிதில் அடையாளம் கண்டறியலாம். ஆமையோடுகளும், அவற்றின் இறைச்சியும் மிகுந்த வணிக மற்றும் பொருளாதாரச் சிறப்பும் பெற்றவையாகத் திகழ்கின்றன” என்று குறிப்பிடுகின்றார் (Parimala, 1994). “ஊர்வன வகுப்பில், அனாப்ஸீடா (Anapsida), துணை வகுப்பில் கீலோனியா (Chelonia) வரிசையில் இவ்வாமைகள்” (வகைப்படுத்தப் பட்டிருக்கின்றன (Parimala, 1994). நில ஆமைகளைவிட கடலாமைகளே மிகுந்த பொருளாதார மற்றும் மருத்துவக் குணமிக்கவையாகத் திகழ்கின்றன.

இலக்கியங்களில் ஆமைகள்

சங்க இலக்கியங்கள் திருக்குறள், திருமந்திரம் போன்ற நூல்களிலும், சிவவாக்கியார் போன்ற சித்தர் பாடல்களிலும் ஆமைகள் பற்றிய கருத்துக்கள் காணப்படுகின்றன. இவற்றைச் சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் ஆமைகள், சித்தர் பாடல்களில் ஆமைகள் என இரண்டு வகைப்படுத்தி ஆராயப்பட்டுள்ளன.

சங்க இலக்கியங்களில் ஆமைகள்

சங்க இலக்கியங்களில் ஆமைகள் குறித்துப் பார்க்கும்போது, வயலாமை, குளத்தாமை, கடலாமை என மூன்று இடங்களில் வாழக்கூடியது பற்றிய பதிவுகள் காணப்படுகின்றன. வயலாமை குறித்து (பட்டி.60-64, புறம்.379, 387, அகம்.306, நற்.280, ஐங்.81, குறுந்.152, பொருந்.183-186) எட்டுப் பாடல்களில் காணப்படுகின்றன. குளத்தாமை குறித்து (புறம்.42, 70, 249, அகம்.117, 256, 356, புறப். வெண்.வாகை.32, பாடாண்.18) எட்டுப் பாடல்களில் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளன. கடலாமை பற்றி இரண்டு பாடல்களில் (அகம்.160, புறம்.212) காணப்படுகின்றன. “மூன்று வகை ஆமைகளைச் சங்க நூல்கள் கூறியுள்ளன. இவை இன்றும் தமிழ்நாட்டில் உள்ளன” என்று கடலாமைகள் குறித்து குறிப்பிடுகிறார் (Sami, 1993). இக்கட்டுரையில் கடலாமைகள் குறித்து மட்டும் ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு ஆராயப்பட்டுள்ளது.

அகநானூற்றில் ஆமைகளின் இனப்பெருக்கமுறை

ஆமைகள் குறித்து இலக்கியத்தில் மிக அதிக அளவு கருத்துக்கள் பதிவுசெய்யப்படவில்லை. ஆனால் அவை இனப்பெருக்கம் செய்யும்முறை பற்றிக் காணப்படுகின்றது. ஆமைகள் மணலில் குழிதோண்டி தம் முட்டைகளை இடும் வழக்கத்தைக் கொண்டவை என்பதை மிக அழகாகக் கூறியுள்ளார் நப்பசலையார் எனும் புலவர்,

“அடும்புகொடி சிதைய வாங்கிக் கொடுங்கழிக்
குப்பை வெண்மணல் பக்கம் சேர்த்தி,
நிறைச்சூல்யாமை மறைத்து ஈன்று, புதைத்த
கோட்டுவட்டு உருவின் புலவுநாறு முட்டை
பார்ப்புஇடன் ஆகும் அளவை, பகுவாய்க்
கணவன் ஓம்பும் கானல்”

எனும் பாடல், முட்டையிடும் பருவத்தையுடைய ஆமைகள், மணலைக் கிளறி தோண்டி ஆழப்படுத்தி, வட்டமான வெண்ணிற முட்டைகளையிட்டு மூடிவைக்கும் என்று விளக்குகிறது (Jeyabal, 2004). இன்றைய அறிவியல் ஆய்வுகளும் ஆமைகளின் முட்டையிடும் இப்பழக்கத்தை விளக்கியுள்ளன.

இந்த முட்டைகளிலிருந்து ஆமையின் பார்ப்பு வெளிவரும் வரை அதனுடைய கணவன் பாதுகாப்பதாகவும் இப்பாடலில் கூறப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம். ஆனால், பெண் ஆமை முட்டைகளை மணலில் மறைத்துப் புதைத்து விட்டுப் போய்விடுகிறது என்று அகநானூறு சுட்டுகின்றது. “இப்பாடலில்; கூறப்பட்ட அடும்பு கொண்டு, முட்டைகளை மூடும் *Lepidochelys olivacea* ஆமை என்று அறிவியலில் அழைக்கப்படும். ஆங்கிலத்தில் Olive ridley turtle என்றழைப்பர். இந்த ஆமை, முட்டைகள் இடுவதாகவும் அதை வெண்மணலில் அரும்பால் மறைத்துப் புதைத்ததாகவும் கூறப்பட்டுள்ளது” (Sami, 1993). இதே கருத்து சித்தர் பாடலிலும் காணப்படுகின்றது.

“கடலிலே திரியும் ஆமைகரையில் ஏறிமுட்டையிட்டுக்

கடலிலே திரிந்தபோது ரூபமான வாறுபோல்”

எனும் சிவவாக்கியர் பாடல் அடிகள் கடலிலே திரியும் ஆமைகள் கரையில் முட்டையிட்டு பின் கடலுக்கு வந்துவிடும் என்று குறிப்பிடுகின்றது (Govindan, 2003). “தமிழ்நாட்டில் இரண்டு விதமாகக் கடல் ஆமைகள் வந்து முட்டையிடுகின்றன. அவை அறிவியற்படி பின் வருமாறு: “பங்குனி ஆமை (Olive ridley turtle), பெருந்தலை ஆமை (Logger head turtle)” என்று குறிப்பிடுகிறார் (Sami, 1993). ஆமைகள் முட்டையிட்டு இனப்பெருக்கம் செய்வது குறித்து பாம்பன் வட்டாரத்தைச் சேர்ந்த மீனவர்கள் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றனர். “கடலில் வாழும் ஆமைகள் அனைத்தும் வைகாசி, ஆனி, ஆடி, ஆவணி, புரட்டாசி ஆகிய மாதங்களில் இனப்பெருக்கம் செய்கின்றன என்று மீனவர்கள் (பரதவர், வலையர், கடையர்) குறிப்பிடுகின்றனர். 1.கரையோரங்களில் முட்டையிட்டு இனப்பெருக்கம் செய்யும் ஆமைகள், 2. பாறைகளுக்கு அடியில் முட்டையிட்டு இனப்பெருக்கம் செய்யும் ஆமைகள் என இரண்டு இடங்களில் முட்டையிட்டு இனப்பெருக்கம் செய்கின்றன என்று மீனவர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்”. இவை பி. எல். சாமி குறிப்பிடுவது போல், ஆமைகள் இரண்டு வகைகளில் இனப்பெருக்கம் செய்கின்றன என்பதை உணர்த்துகின்றன.

சுதன் (2017) ஆமைகள் முட்டையிடும் முறைகள் குறித்து பின்வருமாறு விளக்குகிறார் (Sudhan et al., 2017). “கடல் ஆமைகள் கடற்கரையில் 50 முதல் 80 செ. மீ ஆழத்திற்கு குழி தோண்டி அதில் 100 முதல் 150 முட்டைகளை இடும். முட்டைகள் பொரிப்பதற்கு 7 முதல் 10 வாரங்கள் வரை ஆகும். ஆண் (26-28உ), பெண் (29-31உ) இன உற்பத்தியில் இக்குழிகளில் வெப்பநிலை பெரும்பங்கு வகிக்கிறது. ஆயிரம் ஆமைகளில் ஒரு ஆமை மட்டுமே பல்வேறு தடைகளைத் தாண்டி முதிர்ந்த பருவத்தை அடைகிறது” என்று அறிவியல் முறைப்படி விளக்கியுள்ளார். இவை சங்க இலக்கியப் பாடல் கூறிய கருத்துக்களுடன் ஒத்துக் காணப்படுகின்றது.

இங்கு சங்க இலக்கியங்களில் ஆமைகள் குறித்து ஆராய்ந்ததில் பி. எல். சாமி குறிப்பிட்டுள்ளது போல் 1. பங்குனி ஆமை (Olive ridley turtle), 2. பெருந்தலை ஆமை (Logger head turtle) என இரண்டு வகை ஆமைகள் உள்ளதாகக் கண்டறியப்பட்டுள்ளது. இந்த இரண்டு வகை ஆமைகள் குறித்து மட்டும் ஆராயப்பட்டுள்ளன.

பங்குனி ஆமை

‘மீனவர்களின் அறிவியல் மற்றும் தொழில் நுட்பம் - இனக்குழு அறிவியல் ஆய்வுகள் (பாம்பன் வட்டம்)’ எனும் தம் நூலில் மீனவர்கள் ஆமைகளின் நிறத்தையும், வடிவத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு அடையாளம் காணப்பட்டதில், “1.அழுக்காமை, 2.அழுங்காமை, 3.ஏழுவரி ஆமை (அ) தோணி ஆமை, 4.ஓங்கல் ஆமை, 5.கல்லாமை, 6.கிளி ஆமை, 7.பங்குனி ஆமை, 8.பாலாமை, 9.பெருந்தலை ஆமை, 10.பேராமை, 11.மஞ்ச நெத்தி ஆமை” எனப் பதினொரு வகைப்படுத்தியுள்ளனர் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இப்பதினொரு வகையில் ஏழாவதாகப் பங்குனி ஆமையைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மேலும் அவர், அதே நூலில் இந்த ஆமை குறித்து பின்வரும் கருத்தைப் பதிவுசெய்துள்ளார். “இவ்வாமை முட்டையிடுவதற்காகப் பங்குனி மாதம் கரைக்கு வருவதால் இவ்வாமையைப் பங்குனி ஆமை எனக் குறிப்பிடுகின்றனர். பங்குனி ஆமையின் மேற்பகுதி இளம்பச்சை நிறமாகவும், கீழ்ப்பகுதி மஞ்சள் நிறமாகவும் இருக்குமென்று குறிப்பிடுகின்றனர்” என்று கூறுகிறார்.

இந்தப் 'பங்குனி ஆமை' குறித்து பல்வேறு அறிஞர்கள், ஆய்வாளர்கள் கூறிய கருத்தைக் காணலாம். அகநானூற்றுப் பாடலில் (160) கூறப்பட்டிருக்கும் ஆமையை 'Lepidochelys Olivacea' என அறிவியலில் அழைக்கப்படும் என்றும், ஆங்கிலத்தில் 'Olive ridley turtle' என்று அழைக்கப்படும் என்றும், வட்டாரப் பெயரில் 'பங்குனி ஆமை' என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார் (Sami, 1993). (Mathew, 1994) 'Marine Fisheries Information Service' vDk; Eypy; "Lepidochelys Olivacea, Olive ridley, turtle, பங்குனி ஆமை என முறையே அறிவியல் பெயர், பொதுப்பெயர், வட்டாரப் பெயர்" ஆகியவற்றைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். 'கடல்வாழ் ஆமைகளின் வியத்தகு வாழ்க்கை' எனும் (Abdul Rahman, 1986) நூலில் "கெம்பி சிற்றாமை (Kemp's ridley), ரிட்லி சிற்றாமை (Olive ridley turtle), அலுங்காமை (Hawksbill), பெருந்தலையாமை (Logger head), பேராமை (Green turtle), கறுப்புப் பேராமை (Black turtle), தட்டையாமை (Flat back)" என எட்டு வகையான ஆமைகளைக் குறிப்பிட்டுள்ளதைச் ச.பரிமளா (1994:159-160) எடுத்தாண்டுள்ளார். இந்த ஆமை வகைகளில் இரண்டாவதாகக் குறிப்பிட்டுள்ள 'ரிட்லி சிற்றாமையை' 'Olive ridley turtle' என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். 'தமிழக கடல் ஆமைகள் வளமும் பாதுகாப்பும்' எனும் நூலில் "1. சிற்றாமை, 2. பச்சை ஆமை, 3. தோல் ஆமை, 4. அழுக்காமை ஆமை, 5. பெருந்தலை ஆமை" என ஐந்து வகை ஆமைகள் தமிழகத்தில் காணப்படும் ஆமைகளாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார் (Sudhan et al., 2017). இவற்றுள் முதலாவதாகக் குறிப்பிட்டுள்ள 'சிற்றாமை' என்பதற்கு 'Olive ridley turtle' என்கிறார். ச. பரிமளா, 'ரிட்லி சிற்றாமையை', 'Olive ridley turtle' என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார். (Palanichamy, 2000), 'மன்னார் வளைகுடாப் பகுதிகளில் காணப்படும் ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய கடல்வாழ் உயிரினங்களில் அறிவியல் பெயர், பொதுப்பெயர், வட்டாரப் பெயர்' என்ற தலைப்பில் கட்டுரை எழுதியுள்ளார். இக்கட்டுரையில் "1. Chelonia mydas, Green Turtle, பேராமை, 2. Lepidochelys solivacea, Olive Turtle, பங்குனி ஆமை (அ) சித்தாமை, 3. Dermochelys coriacea, Leatherback turtle, ஏழுவரி ஆமை (அ) தோணி ஆமை, 4. Eretmochelys imbricata, Hawksbill, அழுங்காமை, 5. Caretta caretta, Logger head turtle, பெருந்தலை ஆமை" என ஐந்து வகை ஆமைகளைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இந்த ஆமைகள் முறையே அறிவியல் பெயர், பொதுப் பெயர், வட்டாரப் பெயர் ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடுகின்றன. இவர் குறிப்பிட்டுள்ள ஐந்து வகையான ஆமை வகைகளுள் இரண்டாவதாகப் பங்குனி ஆமை (அ) சித்தாமை எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவற்றிற்கு "Olive ridley turtle" எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இங்கு இவர், பங்குனி ஆமை (அ) சித்தாமை என்கிறார். 'சிற்றாமை' என்பது மருவி சித்தாமையாக மாறியிருக்கலாம் என்பது கட்டுரையாளரின் அனுமானம் ஆகும்.

தமிழ் அறிஞர் பி. எல். சாமி, அ. பழனிச்சாமி, கே.ஜே. மாதேவ், கட்டுரையாளர் ஆகிய நால்வரும் 'பங்குனி ஆமையை', 'Olive ridley turtle' என்று குறிப்பிட்டுள்ளனர். பி. எல். சாமி (Palanichamy, 2000). 'பங்குனி ஆமையை', 'Olive ridley turtle' என்று சங்க இலக்கியத்தின் பதிவை வைத்துக் குறிப்பிடுகிறார். அ. பழனிச்சாமி, மண்டபம் (கட்டுரையாளரின் கள ஆய்விற்கு உட்பட்ட பகுதியாகும்) மீனவர்கள் வழங்கும் வட்டாரப் பெயரையும், கட்டுரையாளர் பாம்பன் வட்டார மீனவர்கள் (பரதவர், வலையர், கடையர்) வழங்கும் வட்டாரப் பெயரையும், கே.ஜே. மாதேவ் கேரள மாநில மீனவர்கள் வழங்கும் வட்டாரப் பெயரையும் குறிப்பிட்டுள்ளனர். ச. சுதன் தூத்துக்குடி மாவட்ட மீனவர்கள் வழங்கும் 'சிற்றாமை' என்ற வட்டாரப் பெயரைக் குறிப்பிட்டுள்ளார் (Sudhan et al., 2017). ச. பரிமளா, 'ரிட்லி சிற்றாமை' என்று அத்துல் ரகுமான் குறிப்பிட்டதை எடுத்தாண்டிருப்பது வேறொரு வட்டாரத்தைச் சேர்ந்த மீனவர்களாக இருக்கலாம் என்று கட்டுரையாளரால் அனுமானிக்கப் படுகின்றது (Abdul Rahman, 1986; Parimala, 1994).

இங்கு இவர்களின் கருத்துக்களில் பங்குனி ஆமைக்குரிய ஆங்கிலப் பெயரில் மாற்றம் அடையவில்லை. ஆனால், அந்த ஆங்கிலப் பெயருக்குரிய வட்டாரப் பெயர் மட்டும் இவர்களிடையே வேற்றுமை காணப்படுகின்றது. ஆதலால் இவற்றைக் கட்டுரையாளர் 'மீனவர்களின் மரபுவழி அறிவியல் நோக்கு அடிப்படையில் அணுகுகிறார். மரபுவழி அறிவியல் நோக்கு என்பது "ஒரு தலைமுறையினர் தங்களுடைய வாழ்க்கை அனுபவத்தின் மூலம் உருவாக்கிய அறிவியல் கருத்துக்கள் மற்றத் தலைமுறையினர்க்கு வாய்மொழி மூலமாகவும், அனுபவத்தின் மூலமாகவும் பரவுகின்றன. மரபுவழி அறிவியல் கருத்துக்கள் சில வட்டாரத்திற்கு வட்டாரம் வேறுபடும். அதே நேரத்தில் அவற்றிற்கிடையே பொதுப்பண்புகளும் காணப்படும்" என்கிறார். இந்த அடிப்படையில் தான் பங்குனி ஆமை குறித்த பெயரில் வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. கட்டுரையாளர் பாம்பன் மீனவர்கள் வழங்கும் 'பங்குனி ஆமை' என்ற வட்டாரப் பெயரையும், கே.ஜே. மாதேவ் கேரள மாநில மீனவர்கள் வழங்கும் பங்குனி

ஆமை என்ற வட்டாரப் பெயரையும், ச. சுதன் தூத்துக்குடி மாவட்ட மீனவர்கள் வழங்கும் 'சிற்றாமை' என்ற வட்டாரப் பெயரையும், ச. பரிமளா, 'ரிட்லி சிற்றாமை' என்று அப்துல் ரகுமான் குறிப்பிட்டதை எடுத்தாண்டிருப்பது வேறொரு வட்டாரப் பெயராக இருக்கலாம் என்பது கட்டுரையாளரின் அனுமானம் ஆகும்.

இங்கு பங்குனி ஆமை, ரிட்லி சிற்றாமை, சிற்றாமை, சித்தாமை ஆகிய ஆமைகள் நிறம், வடிவம் போன்ற பண்புகள் ஒரே தன்மையையும் இவற்றை அழைக்கும் பெயரில் மட்டும் வேறுபாடு காணப்படுகின்றது என்பது கட்டுரையாளரின் முடிவாகும்.

பெருந்தலை ஆமை (Logger head turtle)

இவ்வாமைக்குத் தலைமட்டும் மிகவும் பெரியதாக இருப்பதால் இவ்வாமையைப் பெருந்தலை ஆமை என்று அழைக்கின்றனர். இவ்வாமையின் மேற்பகுதி மங்கலான பச்சை நிறமாகவும், கீழ்ப்பகுதி மஞ்சள் நிறமாகவும் காணப்படும். பெருந்தலை ஆமையின் கால்கள் மிகவும் உறுதியானதாகவும், கால்களில் உள்ள நகங்களும், பற்களும் மிகவும் கூர்மையானதாகவும் இருக்கும். இவ்வாமையின் எடைமிக அதிகமாக இருக்குமென்று கூறுகின்றனர். இந்த ஆமைக்கு "Caretta caretta, Logger head turtle, பெருந்தலை ஆமை என முறையே அறிவியல் பெயர், பொதுப் பெயர், வட்டாரப் பெயர்" எனப் பெயரிட்டுள்ளனர் (Mathew, 1994). பெருந்தலையாமை Logger head turtle, "மேலோடு சிவப்பும், பழுப்பும், சாம்பல் கலந்த வண்ணத்துடனும் வயிற்றுப்புறம் மஞ்சள் வண்ணத்துடனும் இருக்கும்" என்கிறார் (Parimala, 1994). இங்கு கட்டுரையாளர் குறிப்பிட்டிருக்கும் பெருந்தலை ஆமையும், ச. பரிமளா குறிப்பிட்டிருக்கும் பெருந்தலை ஆமையும், பெயரளவில் ஒற்றுமை காணப்படுகின்றது. நிறம் அடிப்படையில் காணும்போது ஆமையின் கீழ்ப்பகுதி நிறத்தில் ஒற்றுமையும், மேற்பகுதி நிறத்தில் வேறுபட்டும் காணப்படுகின்றது.

"பெரிய தலைகளை உடைய ஆமைகள் என்பதால் இப்பெயர் பெற்றது. பெரும்பாலும் மெல்லுடலிகள், இறால் மற்றும் நண்டு வகைகளை உணவாக உட்கொள்கின்றன. சராசரியாக 120 செ.மீ. நீளமும், 180 கி. கி எடை வரை வளரக்கூடியவை. இவை சராசரியாக 40 ஆண்டுகள் உயிர் வாழக்கூடியவை" என்று குறிப்பிடுகிறார். மேலும் அவர் இந்த ஆமைக்கு "Caretta caretta, Logger head turtle, பெருந்தலை ஆமை" என முறையே அறிவியல் பெயர், பொதுப் பெயர், வட்டாரப் பெயர் எனப் பெயரிட்டுள்ளார். கட்டுரையாளர் குறிப்பிட்டிருக்கும் பெருந்தலை ஆமையும், குறிப்பிட்டிருக்கும் பெருந்தலை ஆமையும் ஒரளவு ஒத்த பண்புகள் உடையதாகக் காணப்படுகின்றன (Sudhan et al., 2017).

உணவாகப் பயன்படும் ஆமைகள்

மனிதனுக்கு உணவு மிகவும் அத்தியாவசியமானதாகும். மனிதன் பயன்படுத்தும் பல்வேறு வகையான உணவு வகைகளுள் மீன்கள், நண்டுகள், ஆமைகள் போன்ற கடல்வாழ் உயிரினங்களும் ஆகும். மனிதன் ஆமைகளை உணவாகப் பயன்படுத்துவது குறித்து இலக்கியப் பதிவுகள் காணப்படுகின்றன. அவன் ஆமைகளை உணவாகப் பயன்படுத்துவதை,

"யாமைப் புழுக்கிற் காமம்வீடவாரா

ஆரற் கொழுஞ்சு டங்கவு ளடா அ"

எனும் பாடல் வரிகள் சுட்டுகின்றன. இப்பாடல் வரிகள் ஆமை இறைச்சி வெறுத்துப் போகும்படி ஆரல் மீனின் வெந்த இறைச்சியை வாயில் உண்டனர் என்று கூறுகின்றன.

சித்தர் பாடல்களில் ஆமை மருத்துவம்

சங்க இலக்கியங்களில் ஆமைகள் இனப்பெருக்கம் செய்தல், உணவாகப் பயன்படுத்தல் போன்ற கருத்துக்கள் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளது போல், சித்தர் பாடல்களில் ஆமைகள் மருந்தாகப் பயன்படும்

முறைகள் பற்றி பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளதைக் காணமுடிகின்றன. இங்கு ஆமைக்கறி, தோல் ஓடு, இரத்தம், முட்டை ஆகிய மருத்துவ முறைகள் குறித்து ஆராயப்பட்டுள்ளன.

ஆமைக்கறி மருத்துவம்

ஆமையின் இரத்தம், ஓடு ஆகியவை மருந்தாகப் பயன்படுவதுபோல், ஆமைக்கறியினைப் பாகப்படி சமைத்து உண்பவர்களுக்கு கபம், பித்தம், உள்மூலம், உட்சூடு, கருப்பமேகம், சீதக்கிராணி, மலபேதி போன்ற நோய்கள் நீங்கும் என்பதை,

“ஆமைக் கறியருசி யையம்பிக் துண்மூலஞ்
சேமக் கனல்துதி காமேக - நாமரத்தப்
பேதி கிராணிமலப் பேதியகற் றும்பசியுந்
தாதுமே லுங்கொடுக்குந் தான்”

எனும் பாடலடிகள் விளக்குகின்றன (Thyagarajan,1952). இதேபோல், ஆமைக்கறியின் மருத்துவக் குணங்களை மற்றொரு பாடலிலும் காணலாம். ‘தேரன் பொருட்பண்பு’ எனும் நூல் ஆமைக்கறியின் மருத்துவக் குணங்களை எடுத்துரைக்கின்றன. இதனை,

“காயத்தி லேபிறந்த காயத்தைப் போக்கிமிக
மாயத்தைப் போலே மயக்குதலா - லோயா
அமுதவல்லி யுப்புடனே யாக்கியமை யானு
கமடஅமனு மாமையதி கம்”

எனும் பாடலடிகள் ஆமைக்கறியினை உண்பதால், உடல் அழகுபெறும் என்றும்; பசி ஏற்படும் என்றும்; வீரியம் உண்டாகுமென்றும் சுட்டுகின்றன (Parimala, 1994). பெரும்பாலான மக்கள் இதனை அனுபவத்தால் அறிந்து அதனை உணவாக உட்கொண்டு வருகின்றனர்.

பெண்ணாமைத் தோலின் மருத்துவம்

பெண்ணாமைத் தோலின் மருத்துவப் பண்புகளை பிரமுனியின், ‘களுக்கடைச் சூத்திரம்’ எனும் நூல், 101-வது பாடலில் கூறுகின்றது. அவை

“ஆனைச் கிரங்கு முதலானரண நோயை
யூனிற் படாமலொதுக்குமே - மானப்
பிளிறின் குரல்காட்டும் பெண்ணாமையான
துணியின் புறவோட்டுத் தோல்”

எனும் பாடல் வரிகள் ஆமைத்தோலினால், உடலில் ஏற்படும் பெருஞ்சிரங்கு, குழிப்புண் போன்றவை நீங்கும் என்று குறிப்பிடுகின்றன. “தற்போது இத்தோலினைச் சித்த மருத்துவர்கள் பயன்படுத்துவது மிகக் குறைந்து விட்டதெனலாம். அதன் உலர்ந்த தோலைப் பொடித்து நெருப்பிலிட்டுப் புகை பிடிக்க மூலநோய் நீங்குமென்றும் கூறுவர்” என்கிறார் (Parimala, 1994). மேலும் ஒரு சான்றாதாரத்தைக் காணலாம். “ஆமைத் தோலை வெய்யிலில் நன்றாகக் காயவைத்துபின் நெருப்பிலிட்டு கருக்கவேண்டும். அவ்வாறு கருக்கிய பின் வரும் சாம்பலை தேங்காய் எண்ணெய்யுடன் கலந்து காலை, மாலை இரு வேளை உடலில் புண் ஏற்பட்டிருக்குமிடத்தில் பூச எப்படிப்பட்ட புண்களும் குணமாகி ஆறிவிடும். இந்த மருந்துக்கு ஆமைத்தோல் தூரணம் என்று பெயர். சொறி சிரங்கு, பெருஞ்சிரங்கு நீங்கிவிடும். கரப்பான், தேமல், படை போன்றவற்றிற்குச் சிறந்த மருந்தாக விளங்குகிறது. தலையில் ஏற்படும் ரொட்டை, புழுவிட்டு போன்ற இடங்களில் தூரணத்தைத் தடவி

ஒரு மணிநேரம் ஊறவைத்துப் பின் பயத்தம் பருப்பு மாவைக் கொண்டு அலசவேண்டும். நோய்களால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் முடிகொட்டும். வாரம் இரண்டு முறை எனத் தொடர்ந்து நான்கு வாரங்கள் தடவவேண்டும். பாதிக்கப்பட்ட இடங்களில் முடிமுளைக்கும்” என்கிறார் ப. மகாலட்சுமி (2003:69,70).

ஆமை ஓட்டு மருத்துவம்

ஆமை ஓட்டினை மூலரோகத்திற்குத் தூய்ப்பொடியாகவும், குழந்தைகளுக்குக் காணும் மாந்தம், சுரம், பேதி முதலியவற்றுக்குப் பற்பமாகவும் மாத்திரையாகவும் செய்து கொடுப்பதை,

“வல்லை கவுசையுடன் மாந்தம் சுரம் பேதி

தொல்லையுறும் மூலந் தொலைந்துபோம் எல்லையிலாந்

தீமைதருமுட்துடுந் தீவிரமாயோடிலிடும்

ஆமை முதுகோட்டாலறி”

எனும் சித்தர் பாடல் வரிகள் சுட்டுகின்றன (Thyagarajan, 1952). இப்பாடல் வரிகள் வல்லை, கவுசை எனப்படும் கட்டிகள், சிறு குழந்தைகளுக்கு வரும் மாந்தம், சுரம், பேதி, மூலரோகம் போன்றவை சரியாகும் என்பதைத் தெரிவிக்கின்றன. இவ்வோட்டிற்கு சுரஹரகாரி, கபஹரகாரி, உதரவாதஹரகாரி முதலிய செய்கைகள் உண்டென்று கூறப்பட்டுள்ளது.

மேலும், “சந்தனக்கட்டை, வெள்ளைக் குங்கிலியம், சிறுகக் கத்தரித்த தலைமயிர் இவற்றுடன் இவ்வோட்டினை இடித்துச் சூரணம் செய்து அதனைக் கரிநெருப்பின் மேல் தூவி ஆசனத்திற்குப் புகைபிடிக்க முளை சுருங்கி இரத்த மூலம் குணமாகும் என்றும்; ஆசனம் வெளித்தள்ளியவர்களும் தினந்தோறும் இருவேளை பத்துப் பதினைந்து நாள் புகை பிடிக்க நாளுக்கு நாள் சுருங்கி உள்ளுக்குள் இழுத்துக் கொள்ளும் என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. சித்த மருத்துவர்கள் இன்றளவும், ஆமையோடு பற்பத்தினைத் தங்கள் மருத்துவத்தில் பெரிதும் பயன்படுத்தி வருகின்றனர்” என்கிறார் (Parimala, 1994). இது ஆமை ஓட்டின் மருத்துவக் குணத்தை வெளிப்படுத்துகின்றது.

ஆமையின் இரத்த மருத்துவம்

ஆஸ்துமா, மூலநோய் போன்ற நோய் உள்ளவர்கள் பேராமை, பங்குனி ஆமை ஆகிய ஆமைகளின் இரத்தத்தைக் குடித்துவிட்டுச் சிறிது தூரம் ஓடினால் இவ்விருநோய்களும் குணமாகிவிடும் என்கிறார்.

ஆமை முட்டை மருத்துவம்

ஆமை முட்டையைப் பொரித்துச் சாப்பிடுபவர்களுக்கு தீராத காசநோய், தொண்டை வலி, கக்குவான் இருமல், வாந்தி, இரத்தவாந்தி போன்ற நோய்கள் குணமாகும் என்கிறார் (Mahalaxmi, 2003).

ஆமைகளின் வழி அறக்கருத்து வலியுறுத்தல்

ஒரு பிறவியில் ஒருவன் ஆமைபோல் ஐம்பொறிகளையும் அடக்கி வாழக்கற்றுக் கொண்டால் அந்த அடக்கம் அவன் எடுக்கும் ஏழு பிறவிகளுக்கும் பாதுகாவலாக அமையும் என்பதை,

“ஒருமையுள் மைபோல் ஐந்தடக்கல் ஆற்றின்

ஏழுமையும் ஏமாப் புடத்து”

என்று திருவள்ளுவரின் திருக்குறள் (126) சுட்டுகின்றது (Parimelalhagar, 2002). ஆமை தன் உறுப்புகளை ஓட்டுக்குள் இழுத்துப் பாதுகாப்பதுபோல ஒருவன் ஐந்து புலன்களையும் அடக்கி விட்டால் ஆன்ம ஒளி பிறக்கும் என்பதை,

“ஆமைஒன்று ஏறி அகம்படி யானெனை

ஓமஎன்று ஓதிஎம் உள்ளொளியாய் நிற்கும்

எனும் திருமூலரின், திருமந்திரம் (1206) பாடல் வரிகள் உணர்த்துகின்றன. திருக்குறள், திருமந்திரம் ஆகிய இரண்டுமே மனிதர்கள் ஒழுக்கமாக வாழ்வதற்கு வேண்டிய அறக்கருத்தை வலியுறுத்துகின்றது.

“ஆமையின் மேலுமோ ராயிரத் தாண்டே”

என்கிறார் திருமூலர் (Manikkavasagan, 2016). இப்பாடல் வரி ஆன்ம ஒளியில் நழுவா அறிவு ஓடுங்குமேல் அவர் பிரணவ உடலுடன் மேலும் ஒரு ஆயிரம் ஆண்டு உயிர் வாழலாம் என்கிறது. ஆமை உலகில் நீண்ட காலம் வாழும் பிராணி, மனிதனைப் போல மூன்று மடங்கு ஆயுள் உடையது ஆமை என்று ஆமையையும், மனிதனையும் இணைத்துப் பேசுகின்றார் திருமூலர்.

கடலாமையின் பொருளாதாரச் சிறப்புகள்

ஆமை மருத்துவக் குணங்களாகக் கொண்டிருந்தாலும், பொருளாதாரச் சிறப்புப் பொருளாகவும் விளங்குகிறது. “முதலைத்தோலுக்குப் பதிலாகக் கடலாமைகளின் தோலைப் பயன்படுத்தி, தோல் பொருள்கள் செய்யப்படுகின்றன. அதனுடைய கொழுப்பு, ஒப்பனைக்குரிய பொருள்களைச் செய்வதற்குப்பயன்படுகின்றன. இறைச்சியும், முட்டைகளும் விருப்பத்திற்குரிய உணவாகத் திகழ்கின்றன. தமிழ்நாட்டிலிருந்து 1975-ம் வருடத்திற்கு முன்பு ஏறத்தாழ 3000 கி.கி. எடையுள்ள ஆமையோடுகள் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன. 1977-களில் 82,855, கி.கி. எடையுள்ள ஓடுகள் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன. அதன் பிறகு, ஆமைகளைக் கால்வதை அரசினர் சட்டதிட்டங்களுக்கு உட்படுத்தி தடை செய்ததாலும் கூட அரசுக்குத் தெரியாமல் கள்ளத்தனமாக அவை தொடர்ந்து வேட்டையாடப்பட்டு வருகின்றன. உலக நாடுகளில் ஆமையின் தோலை இறக்குமதி செய்வதில் ஜப்பான் முதலிடம் வகிக்கின்றது. ஏற்றுமதி செய்யும் நாடுகளில் மலேசியா முதலிடம் பெறுகின்றது” என்கிறார் (Parimala, 1994). இவை கடலாமைகளின் சிறப்பு அம்சங்களைப் புலப்படுத்துகின்றன.

முடிவுரை

உயிரினங்களுள் முதுகெலும்புள்ள பாம்பு, பல்லி, முதலை, ஆமை போன்ற ஊர்வன (Reptiles) வகையில் ஆமை மிகச் சிறப்பானது எனக் கண்டறியப்பட்டுள்ளது. ஊர்வன வகுப்பில் அனாப்ஸ்டா (Anapsida), துணை வகுப்பில் கீலோனியா (Chelonia) வரிசையில் வகைப்படுத்தப்பட்டிருப்பதை இவ்வாய்வுக் கட்டுரை உணர்த்துகின்றது. சங்க இலக்கியங்களில் கடலாமை குறித்து இரண்டு பாடல்களே காணப்படுவது கண்டறியப்பட்டுள்ளது. கடலாமைகள் இரண்டு வகை ஆமைகளைச் சங்க நூல்கள் கூறியுள்ளன. இவை இன்றும் தமிழ்நாட்டில் உள்ளன என இக்கட்டுரையின் மூலம் அறிந்துகொள்ளமுடிகின்றது. சங்க இலக்கியங்கள் குறிப்பிடும் இரண்டு வகையான ஆமைகளுக்கு மட்டுமே அறிவியல் பெயர், பொதுப்பெயர், வட்டாரப்பெயர் மற்றும் அவற்றின் நிறம், வடிவம் போன்ற பண்புகள் கட்டுரையாளரால் கண்டறியப்பட்டு, இக்கட்டுரையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது இவ்வாய்வுக் கட்டுரையின் சிறப்பம்சம் ஆகும். பங்குனி ஆமை, ரிட்லி சிற்றாமை, சிற்றாமை, சித்தாமை ஆகிய ஆமைகள் நிறம், வடிவம் போன்ற பண்புகள் ஒரே தன்மையையும் அவற்றை அழைக்கும் வட்டாரப் பெயர்களில் மட்டும் வேறுபாடு காணப்படுவது மீனவர்களின் மரபுவழி அறிவியல் நோக்கே காரணம் என இவ்வாய்வுக் கட்டுரையின் வழி கண்டறியப்பட்டுள்ளது. ஆமைகள் கரையில் மணலில் குழிதோண்டி, முட்டையிட்டு புதைத்து வைத்து இனப்பெருக்கம் செய்வது கண்டறியப்பட்டுள்ளது. கடற்கரையோரங்களில் முட்டையிட்டு இனப்பெருக்கம் செய்யும் ஆமைகள், கடற்பாறைகளுக்கு அடியில் முட்டையிட்டு இனப்பெருக்கம் செய்யும் ஆமைகள் என இரண்டு வகைகளில் இனப்பெருக்கம் செய்வதை இவ்வாய்வுக் கட்டுரை உணர்த்துகின்றது. ஆமையின் கறி, இரத்தம், ஓடு, தோல் ஆகிய அனைத்தும் பல்வேறு நோய்களுக்கு மருந்தாகப் பயன்படுகின்றன என்பதை சித்தர் பாடல்கள் மூலம்

கண்டறியப்பட்டுள்ளன. ஆமையின் பண்புகள் வழி மனிதனுக்கு அறக்கருத்துக்கள் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது புலப்படுகின்றது. நில ஆமைகளைவிட கடலாமைகளே மிகுந்த பொருளாதார மற்றும் மருத்துவக் குணமிக்கவை என்பதை இவ்வாய்வுக் கட்டுரை உணர்த்துகின்றது.

References

- Abdul Rahman, A., (1986) Kadal Vaal Amaigal Viyaththagu Valkai, Tamil University, Thanjavur, India.
- Govindan, T., (2003) Siddhar Padalgal Pattinathar Muthal Bharathiyar, Paavai Publications, Chennai, India.
- Jeyabal, R., (2004) Agananooru, New Century Book House, Chennai, India.
- Mahalaxmi, P., (2003) Nagore Vaal Meenavargalin Marappuvali Maruthuvam, Doctoral Dissertation, Tamil University, Thanjavur, India.
- Manikkavasagan, G., (2016) Thirumoolar Aruliya Thirumanthiram, Uma Pathippagam, Chennai, India.
- Mathew, K.J., (Ed.), 1994: Marine Fisheries Information Service No, Central Marine Fisheries Research Institute, Cochin.
- Palanichamy, A., (2000) Scientific, common and Tamil names of commercially important marine organisms of Gulf of Mannar. In: Souvenir 2000. Central Marine Fisheries Research Institute, Mandapam, 75-80.
- Parimala, S., (1994) Palanthamil Noolgalil Neer Val Uyirinangal, Tamil University, Thanjavur, India.
- Parimelalhagar, (2002) Thirukural, Saradha Pathippagam, Chennai, India
- Sami, B, L., (1993) Sanga Noolgalil Sila Uyirinangal, Sekar Pathippagam, Chennai, India.
- Sudhan, S., Jawahar, P., Sukumar, K., David Kingston, (2017) Tamilaga Kadal Amaigal Valamum Pathukappum, College of Fisheries Nautical Technology Shore Campus, Thoothukudi, India.
- Thyagarajan, R., (1952) Gunapadam Thathu Sivivaguppu, Government of Tamilnadu, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License